

III

(Előkészítő jogi aktusok)

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

74. PLENÁRIS ÜLÉS 2008. ÁPRILIS 9–10.

A Régiók Bizottsága saját kezdeményezésű véleménye „Reformáljuk meg az európai költségvetést, változtassuk meg Európát!”

(2008/C 172/01)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- úgy ítéli meg, hogy elengedhetetlen erős, hosszú távon elegendő eszközökkel ellátott politikai és gazdasági keretet tartani fenn annak érdekében, hogy közös szándékunknak adhassunk hangot közös politikákon keresztül,
- azon a véleményen van, hogy a Közösség jövőbeli költségvetésének a Lisszaboni Szerződésben meghatározott EU-hatáskörökön és a szubszidiaritás elvén kell alapulnia és tükröznie kell a Szerződés jogalapjainak gazdagodását, és elutasítja azt a feltevést, miszerint versengés lenne egyrészt a meglévő politikák, másrészt pedig az európai fellépés új területei és az új globális kihívások által kiváltott, új politikák között,
- arra hív fel, hogy a költségvetés alakulását inkább egy progresszív integrációs dinamika szerint vizsgáljuk, kísérleti jellegű közösségi intézkedéseket előirányozva, és szakadjunk el határozottan a jelenlegi tendenciától, amely az európai költségvetés méretét alakítja,
- kéri, hogy a többszintű kormányzásban, illetve a helyi és regionális önkormányzatok hozzájárulásában rejlő valamennyi lehetőség kihasználásának célja az európai költségvetés reformjára vonatkozó stratégia középpontjában kapjon helyet, és emlékeztet arra, hogy az európai politikák tervezése, ütemezése, közös finanszírozása és megvalósítása érezhetően nyerhet a regionális és helyi önkormányzatok hozzájárulása által,
- különösképpen aggasztja az, hogy az Unió által finanszírozott politikák esetleges – teljes vagy részleges – újbóli nemzeti hatáskörbe helyezése uniós szinten nem adhat kielégítő, hatékony, koherens válaszokat, vagy pedig a közösségi fellépések fellendítő hatásának csökkenéséhez vezet,
- megerősíti, hogy egy stabil, több évre (5 évnél mindenképpen többre) szóló pénzügyi keret az alapvető feltétele annak, hogy garantálni lehessen az Európai Unió fellépésének hatékonyságát, és azt javasolja ezért, hogy hosszabbítsák meg a programozási időszakot 10 évre, a teljes összeget csupán az első 5 évhez rendelve, és a tartalékként megőrzött összeget (például kb. 25 %-ot) az új szükségletekhez igazítva, egy valódi félidei felülvizsgálat keretében; ez a megoldás biztosíthatná az összhangot az európai intézmények mandátuma lejártának időpontjával,
- úgy látja, hogy a közösségi költségvetés finanszírozásának új rendszere az átláthatóságon, valamint olyan saját erőforrásokon kell, hogy alapuljon, amelyek biztosítják a méltányosságot és a szolidaritást, a stabilitást, az ismertséget, az érthetőséget, a pontosságot és az egyszerűséget, illetve a lehető legkevesebb mentesítést kell tartalmaznia.

Előadók: Michel DELEBARRE (FR/PES), Dunkerque város polgármestere
Luc VAN DEN BRANDE (BE/EPP), a flamand parlament képviselője

Referenciaszöveg

SEC(2007) 1188 final – Az Európai Bizottság Közleménye: „Reformáljuk meg a költségvetést, változtassuk meg Európát!” – a 2008–2009-es költségvetés felülvizsgálatára irányuló nyilvános konzultáció dokumentuma

Politikai ajánlások

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Reformáljuk meg az európai költségvetést, erősítsük meg Európát!

1. úgy gondolja, hogy ahhoz, hogy nagyra törően válaszolhasson az európaiak elvárásaira, az európai költségvetés reformjának elsődlegesen a polgárokat az Unióhoz kötő, demokratikus bizalmi paktum megerősödését kell szolgálnia, és ezáltal a különböző területi szinteken a politikákért felelős intézmények partnerségeinek megújítását;
2. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió célja, hogy a fejlődés és a kohézió olyan világszintű modelljeül szolgáljon, amelyben az európai politikai rajzolat összhangban áll az identitások megőrzésével, a részvétel ösztönzésével, továbbá a helyi és regionális szintű demokráciával;
3. meg van győződve arról, hogy az Európai Unió hozzáadott értéke a polgárainak biztosított békében, védelemben és stabilitásban rejlik, továbbá abban a lehetőségben, amelyet az európaiaknak nyújt arra, hogy egyéni képességeiket a nemzeti határokon túl és az Unió szintjén is kiteljesíthessék; ezenkívül az európai tudat, valamint a különböző nemzetiségű és kultúrájú polgárok közötti szolidaritásnak a gazdasági, társadalmi és területi kohézió ösztönzése révén való kialakításában; végül pedig egy olyan térség megeremtésében, amely lehetővé teszi az európaiak számára kereskedelmi kapcsolatok fenntartását az egységes piacon belül, valamint közös megközelítések alkalmazásában a XXI. század kihívásainak kezelésére;
4. megállapítja, hogy a költségvetés felülvizsgálatának kihívása épp abban áll, hogy úgy fejlesszük tovább e gazdasági és szociális modellt, hogy közben ne zúzzuk szét annak alapjait, viszont jobban használjuk ki Európa területi gazdagságát és – elsősorban: kulturális – sokszínűségét a kohézió érdekében;
5. úgy ítéli meg, hogy elengedhetetlen erős, közép és hosszú távon elégséges eszközökkel ellátott politikai és gazdasági keretet fenntartani annak érdekében, hogy a kitűzött célok elérésére irányuló, közös szándékunknak adhassunk hangot;
6. emlékeztet arra, hogy a közösségi költségvetés, amely a szolidaritásnak, a többéves pénzügyi keret stabilitásának és a hasznaihoz kapcsolódó feltételeességnek az elvein alapul, döntő elemet jelent az egész Európai Unió tevékenységének idő- és térbeli folytonossága és hatékonysága szempontjából;
7. meg van győződve arról, hogy az Európai Unió költségvetésének többéves pénzügyi kerete biztosítja a főbb európai poli-

tikai irányvonalakra összpontosító stratégiai orientáció folytonosságát, valamint a decentralizált beruházások biztonságát;

8. ennek kapcsán ismét kifejezi, hogy támogatja az új Szerződést, amely előrehaladást jelent az európai integrációs folyamatban, a közösségi építkezésnek már középpontjában álló politikák megerősítése, naprakészé tétele, sőt, újbóli meghatározása, továbbá egyéb számottevő politikák közösségi szintre emelése révén;
9. azon a véleményen van, hogy a Közösség jövőbeli költségvetésének a Lisszaboni Szerződésben meghatározott EU-hatáskörökön és a szubszidiaritás elvén kell alapulnia és – amennyire csak lehetséges – tükröznie kell a Szerződés jogalapjainak gazdagodását, és elutasítja azt a feltevést, miszerint versengés lenne egyrészt a meglévő politikák (amelyeknek a célkitűzései még mindig helytállóak), másrészt pedig az európai fellépés új területei és az új globális kihívások által kiváltott, új politikák között;
10. arra hív fel, hogy a költségvetés alakulását progresszív integrációs dinamika szerint is vizsgáljuk, a társadalmi, gazdasági és területi kohézió kedvező intézkedések végrehajtása alapján;
11. szeretné tehát, ha a jövőbeli európai költségvetés képes lenne kísérleti jellegű közösségi intézkedések befogadására;
12. szilárdan hisz abban, hogy átfogó szemléletet kell elfogadni a közös tevékenységekre és a közpénzekre vonatkozóan, a költségvetési korlátok általános összefüggésében, európai és nemzeti szinten, valamint a regionális és helyi önkormányzatok szintjén. Bele kellene tehát foglalni a szubvencion kívüli finanszírozási módokat is, beleértve az adóügyi intézkedéseket, és számításba kellene venni az olyan egyéb finanszírozási partnerek fellépéseit, mint az Európai Beruházási Bank;
13. úgy véli, hogy világos az európai költségvetés reformjának célkitűzése: megadni az Európai Uniónak a szerződésekben számára meghatározott politikai, gazdasági, szociális és területi feladatokhoz és perspektívákhoz szükséges nagyságrendű pénzügyi eszközöket, valamint egy olyan egyszerű és átlátható rendszert, amely tiszta képet nyújt a polgárok számára az európai hozzáadott értékről;
14. úgy látja továbbá, hogy Európának meg kell ragadnia ezt az alkalmat annak érdekében, hogy szilárd politikai egységgé válhasson, amelyről polgárai büszkén vallják, hogy odataroznak, és amely bizalommal tölti el őket a jövő iránt és a világ többi részével fenntartott kapcsolataik tekintetében.

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A helyi és regionális önkormányzatok – helyi partnerek Európa megváltoztatásáért

15. hangsúlyozza, hogy az új Szerződés jelentős előrelépést jelent a többszintű európai kormányzás szempontjából azzal, hogy a szubszidiaritás elvét kiterjeszti a helyi és a regionális szintre, valamint a kohéziót a területi dimenzióval bővíti. Ez a perspektíva erősíti az Unió és a polgárok közötti kapcsolatot, és lehetővé teszi a különböző identitások és a sokféleség nagyobb tiszteletben tartását;

16. kiemeli, hogy az európai intézmények, a tagállamok, valamint a regionális és helyi önkormányzatok közötti partnerség tulajdonképpen olyan kormányzati modell, amely jobban megfelel korunknak, hiszen ma a lehetőségek és a kihívások gyakran egy-egy területhez köthetők, ugyanakkor a következmények szélesebb körben éreztetik hatásukat;

17. emlékeztet arra, hogy az európai politikák tervezése, ütemezése, közös finanszírozása és megvalósítása érezhetően nyerhet a regionális és helyi önkormányzatok hozzájárulásával, határon átnyúló, intézményközi és ágazatközi tapasztalataikkal;

18. éppen ezért hiteles európai költségvetést kér, amely lehetővé teszi a nagy európai célkitűzéseknek a különböző területek sajátos igényei szerint történő alakítását;

19. ezzel kapcsolatban felhívja a figyelmet arra, hogy a regionális és helyi önkormányzatok – tekintve a számos tagállamban tapasztalható decentralizációs tendenciákat – egyre jelentősebb mértékű olyan alapvető hatáskörrel vagy feladattal rendelkeznek, amelyekkel beavatkozhatnak a nagy európai kihívások által leginkább érintett szektorokba;

20. megjegyzi továbbá, hogy a helyi és regionális önkormányzatok egyben a közfinanszírozás elsődleges szereplőivé is váltak, melyekre az európai költségvetés jelentős fellendítő hatást gyakorolhat, mind mennyiségi, mind minőségi szempontból. Már 2004-ben a régiók és a városok rendelkeztek a kibővített Európában zajló állami beruházások több mint 60 %-a felett;

21. osztja az Európai Bizottságnak a 4. gazdasági és társadalmi kohéziós jelentésben leírt megállapítását, mely szerint a tagállamok nagy részében az állami beruházások jórészt ugyanolyan mértékben tartoznak a helyi és regionális önkormányzatokhoz, mint a központi kormányzathoz. Az önkormányzatok illetékesek az oktatás, a lakhatás, a kutatás-fejlesztés, a közlekedés, a közös használatú infrastruktúrák és a környezetvédelem terén történő beruházásokban. Ez a tendencia az utóbbi tíz évben tovább erősödött;

22. megjegyzi, hogy válaszként az európai politikák integrált és rugalmas végrehajtására vonatkozó igényre, a regionális és helyi önkormányzatok – az európai és nemzeti intézményekkel együttműködve – konkrét intézkedésekké tudják alakítani az európai szinten meghatározott stratégiai irányvonalakat;

23. jelzi, hogy gyakran a helyi és regionális önkormányzatok feladata a különböző nemzeti és európai politikák közötti koherencia megteremtése a különböző regionális és városi ágazati politikák összehangolásával;

24. ragaszkodik a társadalmi, gazdasági és területi kohéziós célkitűzés elérésének szükségességéhez. Ehhez – a szolidaritás, az integráció, a többszintű kormányzás és a területi együttműködés Európában már megvalósuló elveire támaszkodva – meg kell adni a szükséges pénzügyi eszközöket, és érvényre kell juttatni a kiterjedt intézményi partnerség terén felhalmozódott tapasztalati tőkét;

25. úgy véli, hogy a Szerződés új, a területi kohézióra vonatkozó célkitűzése további lendületet ad az Európai Unió összes politikájának területi alapon történő tervezéséhez és megvalósításához. Ösztönzést nyújt egyrészt régióink sokféleségének érvényre juttatásához, másrészt olyan megoldások kereséséhez, amelyekkel csökkenthetők az Európai Unión belül, a különböző kormányzati szinteken továbbra is tapasztalható eltérések;

26. kéri, hogy a többszintű kormányzásban, illetve a helyi és regionális önkormányzatok hozzájárulásában rejlő lehetőségek kihasználásának célja az európai költségvetés reformjára vonatkozó stratégia középpontjában kapjon helyet.

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A közösségi költségvetés fellendítő hatása

27. úgy véli, hogy az Európai Unió – egyrészt mint kibővített, és továbbra is bővülő közösség, másrészt mint globális szereplő – jelenleg a mélyreható társadalmi-gazdasági változások időszakát éli, és nagy fontosságú környezetvédelmi, energetikai, demográfiai, technológiai és biztonsági kihívások állnak előtte;

28. megállapítja, hogy e változásokra és kihívásokra a tagállamok külön-külön nem mindig képesek adekvát válaszokat adni;

29. megjegyzi, hogy az ágazatok többségében a koordináció nyílt módszere mindeddig nem bizonyította azt, hogy képes e hiányosságok pótlására, akár kiegészítő jelleggel is;

30. emlékeztet arra, hogy a kollektív politikai szándék megvalósítására a közös vagy közösségi politikák és a „közösségi módszer” hatékony eszköz;

31. különösképpen aggasztja az, hogy az Unió által finanszírozott politikák esetleges – teljes vagy részleges – újbóli nemzeti hatáskörbe helyezése európai uniós szinten nem adhat kielégítő, hatékony, koherens válaszokat, vagy esetleg nem történik meg időben a globális és a helyi szinten végbemenő változások összekapcsolása;

32. ezenkívül felhívja a figyelmet arra, hogy a közösségi politikák nemzeti hatáskörbe történő visszahelyezése annak a fellendítő hatásnak az elvesztéséhez vezetne, amelyet az Unió pénzügyi beavatkozása fejt ki a konkrét, megvalósított intézkedések finanszírozására gyakorolt pozitív hatások megsokszorozásával;

33. végül emlékeztet arra, hogy a nemzeti hatáskörbe történő visszahelyezés megnehezítené a határokon átnyúló intézkedések koherens és fenntartható kialakítását is;

34. megerősíti, hogy az Unió pénzügyi beavatkozásának fellendítő hatása jóval túlmutat a hagyományosan az állami közös finanszírozási rendszerek által táplált pénzügyi sokszorozó hatáson. A fellendítő hatás – operatív és pénzügyi szempontból – megmutatkozik a köz–magán partnerségek elősegítésében is;

35. ezenkívül kiemeli, hogy a közösségi pénzügyi fellendítő hatás elősegíti a helyi szinten megvalósuló egyéb állami beruházási politikák stratégiai orientációját is. Érzékelhetően hozzájárul az állami közigazgatás és a magánszereplők programozási és irányítási kapacitásainak javításához, továbbá a közösségi integrációs folyamatnak, illetve annak polgárok által történő érzékelésének alapvető elemét jelenti;

36. kéri a hozzáadott érték mérését a különböző kormányzati szintek – az európai, a nemzeti, a helyi és a regionális – figyelembevételével;

37. gondol arra, hogy az európai pénzügyi beavatkozás hozzáadott értéke olyan intézkedésekből is nyilvánvalóvá válhat, amelyek nem feltétlenül rendelkeznek kiemelkedő jelentőséggel vagy jelleggel a nemzeti vagy az az alatti szinteken; erre példa a határokon átnyúló együttműködés;

38. úgy véli, hogy a hozzáadott érték szorosan kötődik az addicionalitás elvéhez, amely szerint a közösségi fellépés nem szolgáltathat ürügyet a nemzeti szinten jelentkező érdektelenségre. A kohéziós politika ennek egy példája;

39. végül kéri, hogy vegyék figyelembe a közösségi költségvetési beavatkozás általános ösztönző jellegét, amely – azzal, hogy a legelmaradottabb régiókat ösztönzi a felzárkózásra és a modernizálódásra – jótékony hatást fejt ki az egész európai társadalmi-gazdasági rendszerre.

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Az Európa értékeit tükröző, a főbb kihívásokra válaszoló és a területi kohéziót biztosító költségvetés

40. elismeri, hogy Európának olyan nagy kihívásokkal kell szembenéznie, mint a kohézió és a versenyképesség az innováció kontextusában, az emberi erőforrások és a foglalkoztatás minőségének és szintjének javítása, az éghajlatváltozás, energetikai modellünk modernizálása, a demográfiai egyensúly hiánya, a migrációs nyomások, a világ és Európa biztonsága;

41. ugyanakkor kiemeli, hogy az Unió feladata nem korlátozódhat az új kihívásokra történő válaszadásra, hanem folytatnia kell integrációs célkitűzésének elérését;

42. elsődlegesnek tartja, hogy az Unió elérje a belső piac teljes kialakítását a fenntartható fejlődés, az igazságosság és a

befogadás elvei alapján, jobban kiaknázva Európa területi gazdagságát és sokszínűségét;

43. kéri, hogy az Unió – értékeinek érvényre juttatása és politikai céljainak elérése érdekében – törekedjék politikai életének demokratikus elmélyítésére a helyi és regionális autonómia, valamint a civil társadalom fejlődésének előmozdításával;

44. megjegyzi, hogy az új kihívások összességükben szükségessé teszik egyrészt a globalizáció kézbe tartását, másrészt a területi kohézió biztosítását az Európai Unión belül és annak határai mentén;

45. hangsúlyozza, hogy Európa regionális és helyi önkormányzatainak – a társadalmi-gazdasági eltéréseken túl – hasonló kihívásokkal kell szembenézniük akkor is, ha azok sajátos formákban jelennek meg a különböző helyszíneken;

46. elismeri, hogy e folyamatban, – mely többszintű kormányzati rendszertől vár ösztönzést – a regionális és helyi önkormányzatok helyet találhatnak kihasználatlan lehetőségeik érvényesítésére;

47. azon a véleményen van, hogy a következő közösségi költségvetési keretnek biztosítania kell:

a. hogy a kevésbé fejlett európai régiók, valamint a sajátos jellegű, valamilyen földrajzi hátránnyal rendelkező térségek – elsősorban versenyképességük javítása révén – megszilárdíthassák konvergenciájuk folyamatát, biztosítva ezáltal az egész Európai Unió kiegyensúlyozottabb gazdasági, társadalmi és területi fejlődését;

b. hogy amennyiben egyes régiók kiesnek a támogatási keretből, álljanak rendelkezésre megfelelő és igazságos átmeneti szabályozások annak érdekében, hogy az európai kohéziós politika segítségével elért sikerek ne váljanak újra kétségessé. Ennek során egész Európában egyenlő bánásmódban kell részesíteni az érintett országokat és régiókat – függetlenül attól, hogy melyik tagállamban találhatók;

c. hogy kompetenciáik fejlesztésében – különösen az innováció területén – továbbra is célzottan támogassák azokat a régiókat, amelyek már ma nagymértékben hozzájárulnak az EU versenyképességéhez a globalizált világban;

d. hogy a fenntartható regionális növekedést és a fenntartható regionális versenyképességet ösztönző és ebbe valamennyi régiót bevonó európai politika elsőbbséget kapjon. Egy ilyen politika által az összes helyi és regionális önkormányzata megtalálhatja a megfelelő stratégiai irányokat és pénzügyi eszközöket, melyek olyan innovatív beruházások megvalósításához szükségesek, melyekkel közösségeik alkalmazkodhatnak a gazdaság, a társadalom és a technológia strukturális változásaihoz, illetve érvényre juttathatják globális kontextusban e területek sajátos feltételeit és lehetőségeit, különösen képpen kkv-k az európai gazdaság gerincét alkotó rendszerét;

- e. egy olyan szolidaritási politika megvalósulását, mellyel minden polgár egyenlő esélyt kap az infrastruktúrák, valamint az oktatási szolgáltatások és a szakmai képzés elérésére, illetve az összes teher igénybe veheti a legfejlettebb kutatási lehetőségeket. A helyi, regionális, nemzeti és európai hatóságoknak egyesíteniük kell erőfeszítéseiket, hogy elősegítsék a tudományos, a kutatási és az üzleti világ találkozását, és ösztönözzék európai és globális hálózataik létrejöttét;
- f. hogy az európai integrációs terv alapját jelentő mozgás szabadsága új lendületet kapjon a transzeurópai közlekedési hálózatokra fordított beruházások fokozásának köszönhetően. A politikának a fenntartható mobilitást, a modális közlekedési rendszereket, valamint egy hatékony összeköttetésű transzeurópai vasúti hálózatot kellene támogatnia, ami által a szén-dioxid-kibocsátás csökkenthető, és mind az utasok számára, mind az áruk esetében idő és költség takarítható meg. A fenntartható tengeri közlekedés fejlesztését szintén támogatni kellene;
- g. hogy minden európai terület felkészülten nézhessen szembe az éghajlatváltozással, rendelkezzen olyan eszközökkel, melyekkel megelőzheti az okokat és alkalmazkodhat a következményekhez, elsősorban a lakosság és a leginkább érintett gazdasági szereplők érdekében. A fenntartható fejlődésnek megfelelő modellekbe kell beruházni, melyek figyelembe veszik mind a helyi lehetőségeket, mind a helyi korlátokat;
- h. hogy az Európai Unió rendelkezék közösségi energiapolitikával, mely a tagállamok közötti szolidaritáson, az ellátás biztonságán, valamint a termelés, a szállítás és a fogyasztás fenntarthatóságán alapul, és tiszteletben tartja, hogy a tagállamok szabadon választhatnak a különböző energiaforrások között, mivel a helyi és regionális szint rendelkezik a legjobb lehetőségekkel arra, hogy támogassa az innovációt és a fogyasztói magatartás messzemenő változásának biztosítását;
- i. hogy a migrációs áramlatok kezelésére európai válasz érkeznek a helyi és regionális szinten már kidolgozott, leginkább bevált megoldások felhasználásával. Elkerülhetetlenül fontos, hogy azok, akik a mindennapokban helyi szinten találkoznak a sürgős megoldásokat igénylő helyzetekkel, számíthassanak az európai szolidaritásra és együttműködésre;
- j. hogy elismerjék a helyi és regionális önkormányzatok központi szerepét a demográfiai változásokhoz történő alkalmazkodást célzó eszközök megvalósításában;
- k. hogy Európa olyan modern, versenyképes, sokoldalú és fenntartható mezőgazdaságra támaszkodhasson, amely biztosítja az európai élelmiszerbiztonságot és élelmiszerekkel kapcsolatos preferenciákat, és amely megőrzi pozícióját a világkereskedelemben, a közösségi preferenciákat is figyelembe véve. Meg kell adni neki a szükséges támogatást ahhoz, hogy olyan eszközzé váljék, amely javítja életünk minőségét és megőrzi azt a következő generációk számára, és hozzájárul az éghajlat felmelegedése elleni küzdelemhez, környezetünknek, a biodiverzitásnak és tájaink minőségének megőrzéséhez;
- l. hogy Európa folytathassa szomszédsági politikáját, és közös projekteken dolgozhasson távolabbi szomszédaival. Szükség van ugyanis arra, hogy az Unió külső kapcsolatai egyre nagyobb mértékben használhassák ki a regionális és helyi önkormányzatok határokra átnyúló és decentralizált együttműködésének eredményeit. Hangsúlyt kellene fektetni a hatá-

ronkon átnyúló együttműködésre, mivel az a béke megszilárdításának, a közös célok és értékek meghatározásának, illetve kitűzésének, és a területi kohézió előmozdításának fontos eszköze.

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Reagálásra képes, hatékony, eredményes és átlátható költségvetés

48. úgy véli, hogy a lisszaboni szerződéssel az Európai Unió hatékonyabb döntéshozatali mechanizmusra tehet szert a költségvetés struktúrájának meghatározásához;

49. megerősíti, hogy egy stabil, többéves, 5 évnél jelentősen több évre szóló pénzügyi keret az alapvető feltétele annak, hogy garantálni lehessen az Európai Unió fellépésének hatékonyságát, és lehetővé lehessen tenni a szereplőknek beruházásaik hosszú távú tervezését, valamint a területi fejlesztési tervek végrehajtását;

50. ezért a többéves pénzügyi keret programozási időszakának 10 évre történő meghosszabbítását javasolja, anélkül azonban, hogy az összes költségvetési keret azonnal teljes kiosztásra kerülne. Abból a szempontból, hogy összhangnak kellene kialakulnia az európai intézmények mandátuma lejártának időpontjával, előrelépést jelentene az időszak két részre osztása: az első 5 évre az összegek teljes felosztására sor kerülne, majd egy félidei felülvizsgálat után megtörténne a tartalékolt összegek (pl. 25 %) újbóli kiosztása az újabb kiadásokra új kezdeményezések elindítása vagy az arra leginkább rászoruló politikák erősítése érdekében;

51. úgy véli ugyanis, hogy a rugalmasság érdekes perspektívákat kínál a közösségi kiadások kihatásainak maximalizálására, és hasznosnak bizonyul az esetleges kontextusbeli változásokhoz történő alkalmazkodásban, ugyanakkor – ha nincs eléggé körülhatárolva – magában rejt a többsésségű Európa kockázatát;

52. úgy ítéli meg, hogy a célzott kiválasztási mechanizmusok – a 2007–2013-as időszakra szóló kohéziós politikához kipróbáltakhoz hasonlóan – elősegíthetik a nagyobb politikai célkitűzések jobb megjelenítését a különböző költségvetési tételeken keresztül;

53. kéri, hogy a jövőbeli közösségi költségvetés tartalmazzon bizonyos százalékot a kipróbálásra is, elkülönítve az általános jellegű intézkedéseket kísérő forrásoktól;

54. állást foglal az ellenőrző mechanizmusok egyértelművé tétele, valamint adott esetben a szankciók közvetlenebb és hatékonyabb alkalmazása mellett;

55. megismétli a partnerségi elv konkrét megvalósításának szükségességét a közösségi költségvetés kidolgozási és végrehajtási szakaszában egyaránt;

56. emlékeztet arra, hogy az Európai Bizottság beindította és továbbfejlesztette a célzott háromoldalú szerződések és egyezmények elképzelését, újfent megismétli ezen eszközök felülvizsgálatára vonatkozó javaslatát, és a háromoldalú egyezmények Európai Bizottság által kezdeményezett kísérleti szakaszának tanulságaival felvértezve javasolja az Európai Területi Paktumok létrehozását;

57. hangsúlyozza, hogy valódi partnerség csak akkor jöhet létre, ha mindegyik szerződő fél pénzügyi hozzájárulást nyújt a közös célkitűzések megvalósításához; javasolja, hogy az Európai Területi Paktumok finanszírozásának kérdésében azokra a lehetséges szinergiákra (és az azokból esetleg eredő értéktöbbletre) összpontosítsunk, amelyek egyfelől az adott területeken európai szinten meglévő költségvetési források és a strukturális alapok, másfelől a regionális és nemzeti szinteken rendelkezésre álló költségvetési források között állnak fenn. Mindezt a közösségi regionális politika számára létrehozandó, vagy bármely más, e célra felállítandó pénzügyi eszköz nélkül képzeli el;

58. úgy véli, hogy az európai költségvetésnek nagyobb átláthatóságra kellene törekednie a helyi partnerség megerősítésével, valamint a közösségi erőfeszítések fokozásával mind helyi és regionális, mind pedig európai szinten.

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A közösségi költségvetés új finanszírozási rendszere

59. osztja azt a nézetet, mely szerint Európa politikai fellépése és pénzügyi forrásai keretének új irányt kell adni, megfelelően távolra, a 2020 és 2030 közötti időszakra tervezve előre;

60. jelzi, hogy a saját források engedélyezett felső határa az Unió bruttó nemzeti jövedelmének 1,24 %-a;

61. megállapítja, hogy az európai költségvetés:

a. az előző és a jelenlegi programozási időszak során erős regressziós tendenciát mutatott;

b. a 2007–2013-as programozási időszak végére a saját forrásoknak az Unió bruttó nemzeti jövedelmén belüli aránya 1 %-a alá történő csökkenését mutatja majd;

62. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a ténylegesen a költségvetés rendelkezésére bocsátott források és a saját források engedélyezett felső határa közötti eltérés egyre nő;

63. felhívja a figyelmet arra, hogy az „igazságos nettó terhek” kiszámítása miatt a tagállamok fokozatosan egy, az európai

ideáltól és a polgárok érdekétől túl messze eső gondolkodásmód rabjává váltak;

64. a helyi és regionális önkormányzatok képviselői nevében elutasítja e gondolkodásmód egyre erőteljesebbé válását, hiszen előbbiek tagállami szinten a gazdagság létrehozásának alapvető motorjai, valamint sok esetben ők a nemzeti adórendszerek meghatározásába közvetlenül bevont intézményi szereplők;

65. úgy véli, hogy a minőségi ugrás alapvető fontosságúvá vált a közösségi költségvetés finanszírozásában, hogy a különféle érdekelt intézmények kialakíthassanak a költségvetésről egy közös, fejlettebb képet;

66. úgy látja, hogy a közösségi költségvetés finanszírozásának új rendszere egyrészt az átláthatóságon, másrészt pedig olyan saját forrásokon kell, hogy alapuljon, amelyek biztosítják a méltányosságot és a szolidaritást, a stabilitást, az ismertséget, a világosságot, a pontosságot és az egyszerűséget;

67. kéri a költségvetési hatáskörrel felruházott intézményeket, hogy dogozzák ki és alkalmazzák a költségvetésnek a lehető legkevesebb mentesítést tartalmazó új formáját, amely elősegíti a gazdasági és szociális modell népszerűsítésére irányuló célkitűzések teljesülését;

68. bejelenti, hogy továbbra is aktívan részt kíván venni a költségvetési reformról szóló gondolkodásban és európai vitában, elsősorban az Európai Bizottság felülvizsgálati javaslata vizsgálatának keretében;

69. azon a véleményen van, hogy a közösségi költségvetés és a hozzá kapcsolódó finanszírozási források reformját erős és átlátható kommunikációs politikával kell kiegészíteni, amely a nagyközönséghez, valamint a leginkább érintett társadalmi-gazdasági intézményes szereplőkhöz egyaránt szól. Ily módon a polgárok jobb tájékoztatást kaphatnak pénzüik felhasználásáról, és közelebb kerülhetnek a közösségi programok és projektek irányításáért felelős intézményekhez. Az RB kész együttműködni a többi intézménnyel e demokratikus erőfeszítés keretében.

Kelt Brüsszelben, 2008. április 9-én.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE